

kunnet afgøres, hvilket parti eller hvilken kandidat vælgeren har ønsket at stemme på.

3. Hvor der i ubetydelig grad er tegnet, skrevet eller påført noget ud over et korrekt kandidat- eller partinavn.
4. Hvor der er tale om skrift, som er gået af almindelig brug, og som indebærer en særlig udformning af bogstaverne.«

Gennemgangen af brevstemmesedlerne medførte herudover følgende udtalelse fra udvalget:

»Udvalget har – ikke mindst under sin gennemgang af brevstemmerne – måttet konstatere, at der også efter udsendelsen af cirkulæreskrivelsen af 16. december 1983 er behov for en nøjere undersøgelse af reglerne for brevstemmeafgivning, og skal på den baggrund henstille til indenrigsministeren, at der nedsættes et særligt udvalg med deltagelse af de i folketinget repræsenterede partier med henblik på at vurdere den mest hensigtsmæssige form for brevstemmeafgivning i fremtiden.«

Endelig udtalte udvalget bl.a. med tilknytning til denne sag, at det tydeligere i valgloven bør pålægges valgbestyrelserne at følge bestemte retningslinjer ved vurderingen af stemmematerialet.

Resultatet af udvalgets bedømmelse af brevstemmerne blev den 31. januar 1984 meddelt indenrigsministeren, der i overensstemmelse hermed lod foretage en justering af det indtil da foreliggende stemmetalsgrundlag. Herefter fremsendte indenrigsministeren en skrivelse af 3. februar 1984, hvori bl.a. er anført følgende:

»I fortsættelse af indenrigsministeriets skrivelse af 1. februar 1984 skal man hoslagt fremsende følgende:

1. De i overensstemmelse med lov om valg til folketinget, jfr. lovbekendtgørelse nr. 418 af 22. september 1980, som senest ændret ved lov nr. 91 af 2. marts 1983, §§ 42–44 fornyede beregninger af kreds- og tillægsmandaternes fordeling.